

LEDEN 2026

Starý rok skončil a přehoupl se do nového. Šestka na konci letopočtu vystřídala pětku. Také vánoční prázdniny skončily. Nic na této zemi netrvá věčně. Neustálý koloběh vteřin, minut, hodin, dnů, týdnů, měsíců a roků. Čas nezastavíme. Proto se netrapme do nekonečna, pokud se nám něco v minulosti nepovedlo. Plánujme, ale neupínejme se příliš ke všem těm předsevzetím, plánům a přáním, aby nás to zbytečně nestresovalo, když se ne vždy zadaří vše tak, jak jsme si předsevzali či slíbili.

Nejlepší je dnešní den a daný okamžik. Můžeme prožívat intenzivně nějakou, byť drobnou, radost a také konat dobro slovy, skutky i myšlenkami. Můžeme se smát i plakat s jinými, můžeme objímat, hladit, konejšit, dokázat se omluvit i přijmout odpuštění.

Slovy Karla Čapka: „Nejkrásnější na světě nejsou věci, ale okamžiky.“ Nepromarněme je.

Počasí v lednu bylo docela chladné. Někdy hodně mrzlo. Už jsme tomu asi trochu odvykli, ale silný mráz býval v minulosti dosti běžný. Letos nechyběl ani občasný sníh. Nepříjemné ovšem bylo, když napadalo z mraků něco mokrého a následně přiklusal mrazík. To byla klouzanda, zejména cestou ráno do školy. A těch pádů! Člověk si to nestačil ani uvědomit a už seděl či ležel na zemi.

Zato kluziště na Vodově ulici praskalo ve švech. Pro mnohé žáky oblíbená změna klasické hodiny tělesné výchovy malých, větších i největších.

Dne 21. 1. 2026 se na naší škole konal Den otevřených dveří. Zájemci si ve vymezenou dobu mohli prohlédnout školu, různé její prostory, a dokonce i nahlédnout přímo do tříd a třeba pobýt chvíli ve výuce. Samozřejmě se mohli provázejících žáků, vedení školy či samotných zaměstnanců zeptat, co je zajímavá.

Leden znamená ještě něco. V jeho průběhu se uzavírají známky na pololetní vysvědčení. Týká se to rovněž chování. Občas se stane, že někdo v rámci svého chování vybočí značně vedle, pak je někdy těžké rozhodovat, co s tím. Není dobré se rozhodovat s horkou hlavou, nýbrž až po odeznění největších emocí. A představit si v roli raubíře své vlastní dítě anebo v roli rodiče sebe, ale také není marné stát se na chvíli v duchu pedagogem. Je třeba naslouchat rozumu i srdci a prosit o dar moudrosti. To je vzácný dar. Platí to pro všechny. Pro rodiče i pedagogy.

Zejména žáků devátých ročníků, ale také některých žáků z pátých a sedmých tříd se týkají přijímací zkoušky na gymnázia a střední školy. Konkrétně devátáci si mohli na konci měsíce vyzkoušet „Přijímačky nanečisto“ a zjistit tak své slabiny, na kterých ještě mohou „zamakat“.

V tomto měsíci se pozornost tudíž věnuje ve větší míře zkoušení, přezkušování žáků, opravování výsledků, a není tolik času věnovat se jiným činnostem nad rámec tradičního vyučování.

Přesto však k některým došlo. Čtěte dále.

Třídy čtvrtého ročníku stihly navštívit Pavilon Anthropos Moravského zemského muzea.

Prvňáčci z třídy D se vydali do královopolské pobočky Knihovny Jiřího Mahena. Dle obrázku je vidět, že je ještě papírové knížky zajímaví. A to je jenom dobře.

Na prvním stupni chceme pochválit Tibora Chaloupku z V. C. Absolvoval spolu s ostatními spolužáky 5. ročníku školní kolo matematické soutěže MATEŠO, kdy bylo třeba během jedné hodiny vyřešit 15 úloh. Tibor se stal úspěšným řešitelem a splnil podmínky pro postup do kola městského, které se konalo na Základní škole Tyršova v Brně.

MATEŠO

matematická soutěž

A zde se mu podařilo úspěšně obsadit 3. místo. Děkujeme Tiborovi za reprezentaci naší školy a blahopřejeme ke krásnému umístění.

Pan ředitel Mgr. David Jalový mu následně předal drobné odměny a vznikla fotografie na památku. Dle Tiborových slov ho matematika velmi baví, věříme tedy, že ve zdolávání královny věd se mu bude dařit i nadále.

Ve třídě VIII. C proběhla ukázka první pomoci. Tu je třeba pravidelně trénovat...

Na druhém stupni se uskutečnilo školní kolo Biologické olympiády, kterou nachystaly Mgr. Hana Hamplová, Mgr. Lucie Valová a Mgr. Martina Šárová. Děkujeme jim za pečlivou přípravu. Na přihlášené žáky čekal ráno test...

... a odpoledne praktická zkouška.

Jistě vás, milí čtenáři, bude zajímat, jak toto kolo dopadlo.

V kategorii D (6. a 7. třídy) - účast 12 žáků:

1. místo náleží Sofii Anně Joanidisové ze VII. A
2. místo patří Jolaně Zonygové ze VII. D
3. místo náleží Barboře Matysové ze VII. C

V kategorii C (8. a 9. třídy) - účast 16 žáků:

1. místo získala Gabriela Matějková z IX. D
2. místo vybojovala Alžběta Medková z IX. C
3. místo připadlo Heleně Pokorné z VIII. B

Všem účastníkům moc děkujeme a postupujícím žákyním držíme palce v okresním kole.

O den dříve proběhla v lednu tradiční konverzační soutěž v anglickém jazyce. Náš velký dík patří angličtinářkám PaedDr. Miladě Zezulové, Bc. Veronice Bučkové, Mgr. Lucii Hebnarové a Mgr. Janě Chaloupkové. A nyní předáváme pomyslné pero paní učitelce Miladě:

Dne 26. ledna 2026 proběhlo na naší škole školní kolo konverzační soutěže v anglickém jazyce. Zúčastnilo se ho celkem 28 žáků 2. stupně, kteří prokazovali své schopnosti v konverzaci na vybrané téma.

Po pečlivém zvážení všech kritérií rozhodly zkušební komise takto:

V kategorii žáků 6. a 7. ročníků (ZŠ/VG I.) obsadili

1. místo Evelina Matiishyn ze VI. D
2. místo Zuzana Kratochvílová ze VII. D
3. místo Anton Harhat ze VII. C

V kategorii žáků 8. a 9. ročníků (ZŠ II.) obsadily

1. místo Monica Baierle z IX. C
2. místo Gabriela Urbánková z VIII. C
3. místo Adéla Řezníčková z IX. D

Všem soutěžícím děkujeme za účast a jmenovaným srdečně blahopřejeme. Vítězům přejeme hodně štěstí při reprezentaci naší školy v okresním kole.

Další klání, do kterého se naše škola již pravidelně zapojuje, je zaměřeno na finanční gramotnost. Letos se jednalo o 15. ročník a tato soutěž probíhá pod záštitou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

Celkem se v tomto školním roce zapojilo 1288 škol, soutěžících bylo celkem 103 072. Existují tři kategorie. Pro 1. stupeň, 2. stupeň a pro střední školy. Ve školních kolech soutěží žáci jako jednotlivci a vše probíhá online formou. Tři nejlepší z nich se pak následně stávají členy školního družstva a postupují do okresního kola, též v online podobě. A pokud se jim daří, mohou se probjovat i do kola krajského, popřípadě do celostátního finále, které už probíhá osobně v České národní bance v Praze.

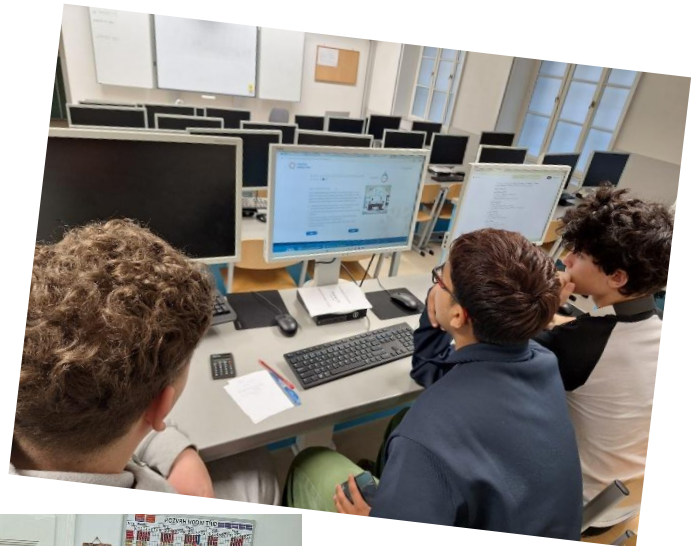
Od paní učitelky Mgr. Martiny Slavíkové, která se u nás o soutěž stará, máme tyto aktuální informace:

Naše škola soutěžila v obou kategoriích - za 1. i 2. stupeň. Školního kola, které proběhlo před Vánocemi, se zúčastnilo přes 300 žáků.

V 1. kategorii byli ve školním kole nejlepší:

Veronika Teplá s plným počtem 15 bodů, dále Jakub Kříž a Lily Řehová. Tito žáci z V. C postoupili jako tým do okresního kola, kde obsadili krásné 5. místo z 11 škol. Na 2. místo přitom ztráceli pouze časem.

Ve 2. kategorii dosáhlo maximálního počtu 20 bodů hned několik žáků. Do okresního kola postoupili naši deváťáci Martin Petr Mička (IX. A) a Angus Alwin s Jonášem Hanáčkem z IX. D, kteří vybojovali 10. místo z 26 týmů.

Všem soutěžícím děkujeme za skvělou reprezentaci školy a gratulujeme k výborným výsledkům.

Díky účasti v soutěži jsme navíc získali zdarma přednášku pro školu, která se pochopitelně týkala finanční gramotnosti a proběhla v třídách 6. ročníku s Mgr. Janem Prokešem.

Těšíme se na další ročník soutěže.

A my srdečně děkujeme i paní učitelce Martině za veškerou koordinaci soutěže.

V souvislosti vyhodnocování různých soutěží máme tady jednu opravu. V prosincovém čísle školní kroniky byla zmínka o soutěži ve sběru kaštanů včetně pochvaly pro nejlepší sběrače. U jmenovaného Michala Motúza, který se svými 53 kg obsadil 5. místo spolu s žákyní z jiné třídy, zařadil tiskařský šotek. Míša není z I. D, nýbrž z I. A. Tímto se jeho mamince omlouváme za chybičku.

Abychom to vysvětlili podrobněji. Každoměsíční školní kronika je psána nad rámec pracovních povinností, pouze z pouhé dobrovolnosti a nadšení pro tuto činnost, bez nároku na finanční odměnu. Často vzniká v pozdních odpoledních, večerních či víkendových hodinách a je za ní hodně práce, proto děkujeme za veškerou shovívavost, trpělivost a podporu, která je pro takové nadšení velmi zapotřebí.

Což ovšem neznamená, že se čtenáři nemají ozývat, pokud naleznou nějaké nesrovnalosti, chybu, omyl či něco podobného. Děkujeme i za tyto praktické, v dobrém míněné odezvy.

Další povídání bude poněkud kulturní, ale vše se bude dotýkat školy jako takové. V lednovém čísle Královopolských listů byl otisknut medailonek naší bývalé kolegyně, paní učitelky Mgr. Danuše Ducháčkové, kterou tímto zdravíme, poněvadž Dana vždy bývala a je velkou čtenářkou i autorkou vlastních textů a školní kroniku si ráda pročítá.

Kromě tohoto článku se s paní Danuší můžete seznámit i prostřednictvím organizace Post Bellum. Bystří čtenáři školní kroniky si mohou vzpomenout na žákovský a studentský projekt Příběhy našich sousedů. Odkaz na bližší informace rádi uvádíme:

<https://www.pribehynasichsousedu.cz/brno/brno-xix-2023-2024/duchackova-danuse/>

A aby to bylo kompletní, přikládáme i odkaz České televize, která s naší kolegyní natočila krátký dokument:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/regiony/uhliky-z-ohne-u-ktereho-skladala-slib-skautka-uchovava-sest-dekad-363052>

„Věřím na odhodlání jít s odvahou a trpělivostí za svým cílem,“ říká Danuše Ducháčková

„Tak od tří let jsem chtěla být učitelkou. Měla jsem dvě panenky a plyšového medvěda a to byli moji první žáci. O deset let později jsem už doučovala český jazyk a matematiku mladší dívku z našeho domu. A tehdy jsem také dostala svůj „první plat“ – její tatínek mi vytvořil intarzii, kuchyňské zátěší s rybou, dodnes ji mám pověšenou v kuchyni,“ vzpomíná Danuše Ducháčková. „Věnovala jsem se též moderní gymnastice a od dětských let jsem byla náruživá čtenářka. Už jsem si šněrovala boty a ještě jsem dočítala kapitolu. Četla jsem všechno: romány pro dívky, Verna, Foglara, oblíbila jsem si Karla Čapka. A byla jsem horlivá skautka. Chodila jsem dva roky do skautu v té šťastné době kolem roku 1968, kdy jsme na chvíli svobodně vydechli. Nasávala jsem skautské zásady v dívčí družině Lišky, klubovnu jsme měli na Purkyňově ulici, zažila jsem dva krásné tábory. A když potom skaut zrušili, oplakala jsem to.“

Učitelské povolání jako poslán

Mgr. Danuše Ducháčková se narodila v roce 1955 v Brně, žila v Černé Hoře u Blanska, a když jí byly tři roky, rodina se odstěhovala do Králova Pole. Tam se Danuše posléze stala žákyní Základní školy na Slovanském náměstí 2. V patnácti letech se jen přemístila přes park na Gymnázium na Slovanském náměstí 7, vybrala si humanitní třídu s rozšířenou výukou cizích jazyků. „Jazyky byly moje další velká láska. A jazyky anglický, ruský a latinský byly ty, kterým jsem se na gymnáziu věnovala,“ uvádí. Po maturitě se hlásila na Filozofickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně (UJEP), ale bez úspěchu, protože její otec býval majitelem malé továrny na čalouněný nábytek. Složila proto státní jazykovou zkoušku z ang-

Foto Jana Novotná

ličtiny a ruštiny a nastoupila na tři roky do Průmyslových staveb v Brně jako sekretářka, pasová referentka a překladatelka. Jezdila služebně do zahraničí, tři čtvrtě roku strávila v Sýrii. Na UJEP se opakovaně hlásila dál, ale bezvýsledně. Až na pátý pokus, když už měla vlastní rodinu, podařilo se jí se dvěma malými dětmi a při zaměstnání absolvovat dálkové anglický jazyk, český jazyk a pedagogiku na vytožené univerzitě.

„Učit jsem začala ještě v době studia na UJEP v jazykových kurzech v Bystřici nad Pernštejnem. Tam jsme se přestěhovali za manželovou prací geologa v Uranových dolech Dolní Rožínka,“

vysvětluje Danuše. Záhy pak využila příležitosti a přijala zaměstnání učitelky v družině malotřídky v nedalekém Lísku. „Připravovala jsem pro žáky první až čtvrté třídy různé soutěže, chodila s nimi na procházky, ta práce se mi líbila. Školu však po dvou letech zrušili a já jsem byla zase bez práce, i když ne nadlouho. Získala jsem místo učitelky češtiny a angličtiny na základní škole v Bystřici a po čtyřech letech na tamějším gymnáziu, kde jsem učila i ruštinu a tělocvik.“

Skautka, čtenářka, učitelka

Když jí pak zemřela maminka, musela se rodina po dvaceti osmi letech vrátit do Králova Pole, aby se postarala o otce. Po dobu osmi let, až do odchodu do důchodu, učila Danuše na Základní škole na Slovanském náměstí žáčky první a druhé třídy angličtinu, na druhém stupni český a anglický jazyk. Ani potom však učení nevzdala, jeden rok zde ještě působila jako mentorka, vypomáhala slabším žákům.

I když si žádný ze dvou synů Danuše Ducháčkové profesí pe-

dagoga nevybral, vztah k jazyku patří k rodině. Starší Ludvík psal moderní poezii, mladší David publikoval odborné texty s IT tematikou a recenze na počítačové hry. Její otec František Kressa psal odborné texty, vydal učebnici a česko-německý čalounický slovník. Vedle profese nábytkářského odborníka působil též jako překladatel z německého jazyka. Teta Ilona Borská psala životopisné romány a knížky pro děti, její manžel Ivo Štuka byl básník a novinář. „Já sama rovněž píšu básně a krátké povídky,“ připouští Danuše, „ale jen „do zásuvky“. Hlavně jsem toužila vzdělávat se a učit. Možná k mému zaujetí přispěl i dřevěný „Klíč k vědění“, který jsem jako studentka dostala od tety Ilony Borské. A odhodlání jít s odvahou a trpělivostí za svým cílem.“

O učení, jazycích a vytrvalosti

Zatím se Danuše dodnes s učením nerozloučila, doučuje a pomáhá s českým a anglickým jazykem v rámci rodiny i přátel. „S manželem Ludvíkem, který mi byl vždy neocenitelnou oporou,“ vyznává, „nás seznámil náš společný kamarád Zdeněk – ti dva spolu soutěžili v televizním pořadu Deset stupňů ke zlaté. Po revoluci jsme s oblibou cestovali, měli jsme i malou zahrádku. Nyní chodíme do divadla, těšíme se z vnučat Matyho a Karolínky. Stále ráda čtu, luštím křížovky, dokreslovky a další hlavolamy,“ dodává s úsměvem. A s potěšením si zavzpomíná na svoje skautské období. Právě i o něm jsem s chutí pohovořila před necelými dvěma lety s devátáky na Základní škole na Slovanském náměstí, když mě pozvali k rozhovoru o příběhu mého spletitého života pro vzdělávací projekt „Paměť národa – Příběhy našich sousedů“. Česká televize si ho posléze vybrala ke zveřejnění a v srpnu loňského roku odvysílala v brněnském regionálním vysílání.“

„A ještě bych ráda řekla,“ dodává Danuše Ducháčková po krátkém zamyšlení, „že dnešním mladým lidem přeji, že mohou studovat podle svých schopností, věnovat se svým zálibám, cestovat a poznávat svět.“

Jana Novotná

Taneční odpoledne s dechovkou Královopolka

Letošní poslední taneční odpoledne s dechovkou Královopolka mělo slavnostní ráz. Senioři, kteří přišli 14. prosince do Semilassa, obdrželi od radnice drobné občerstvení a dárky vyrobené žáky SŠ F. D. Roosevelta pro zdravotně

znevýhodněné. Na akci je přišla pozdravit starostka Králova Pole Andrea Pazderová a radní Zdeňka Dubová. Čtyři hodiny tance a dobré nálady byly zpestřeny návštěvou Mikuláše a jeho společníků – čerta a anděla. (op)

Dalším důležitým příspěvkem je informace, že v Galerii výtvarného umění Hodonín bylo možno od 6. listopadu 2025 do 8. února 2026 zhlédnout výstavu

„Antonín Blažek (1874 - 1944) - architekt Brna a Hodonína“.

A proč o tom píšeme? Inu proto, že pan Blažek coby nápaditý architekt navrhl budovu naší školy. Je autorem také mnoha jiných staveb v Brně, nejvíce asi v Králově Poli a v Komíně. Úplně největší počet staveb, pod jejichž autorstvím je pan Blažek podepsán, se nachází právě v Hodoníně.

Obecná a měšťanská škola chlapecká a dívčí v Králově Poli

Královopolská škola měla ambice stát se nejmohutnější budovou ve městě. Antonín Blažek se zpočátku podílel na výběru nejvhodnějšího projektu v rámci poroty, do které byl přizván. Ač porotci z doručených čtrnácti projektů vybrali čtyři vyhovující, získal nakonec zakázku na definitivní provedení stavby sám Blažek. S rozhodností sobě vlastní ukázal své tvůrčí schopnosti a do pohledově exponované pozice na nově vystavěném Vseslovanském náměstí vložil budovu, ze které vychází pocit sounáležitosti se slovanskými lidovými vrstvami. Přesto je stavba typickou ukázkou monumentální architektury klasicizující moderny v Blažkově osobitěm podání.

Portrét architekta Blažka (1930) od Františka Ondruška - olej na plátně

V souvislosti s přípravou této výstavy nafotila před loňskými letními prázdninami exteriér i interiér školy šikovná paní fotografka Polina Davydenko. Pokud vás zklamalo, že jste o výstavě nevěděli dříve, máme pro vás dobrou zprávu. Zmíněná hodonínská galerie vydala nádhernou, reprezentativní publikaci o architektu Antonínu Blažkovi. Nese název Architekt nenápadné moderny.

Najdete zde mnoho faktických informací, fotografií, návrhů, kreseb a dalších materiálů, a pokud vás to aspoň trochu zajímá, rozhodně se nebudete nudit.

Portrét Antonína Blažka (1926) - ilustrace ke knize Moravský kumšt v košili od Oldřicha Lasáka - tuš na papíře

~

Jako poslední kulturní vložku tu máme takové poněkud netradiční osvěžení školní kroniky. Jak známo, zimní období se velmi využívá k návštěvám divadel různého druhu a zaměření.

Zjistili jsme, že máme mezi žactvem minimálně čtyři človíčky, kteří se věnují hraní divadla ve velkém. Rádi bychom vám je představili, protože občas zmiňujeme i mimoškolní úspěchy našich žáků a divadlo jsme tu ještě neměli.

Připravili jsme pro ně tři otázky, které nám všichni zodpověděli. A pokud jsme přece jen na někoho z této „branže“ zapomněli, necht' se směle přihlásí.

Otázky zní takto:

1. Jak ses ke hraní v Městském divadle dostal/a? Chodil/a jsi i do nějakého dramatického kroužku?
2. V jakých rolích hraješ nebo jsi hrál/a, popř. která je Tvá nejoblíbenější?
3. Je to pro Tebe spíše koníček nebo by ses hraní chtěl/a věnovat profesně i v dospělosti?

Vezmeme to dle věku od nejmladšího:

Tobias Rohánek z II. B

1. *Chodím do muzikálové školy Městského divadla Brno (MUZIŠ) a tam mě pozvali na konkurz a následně vybrali do představení Bídníci. Předtím jsem rok chodil do dramatického kroužku v Lužánkách.*
2. *Hraji postavu Gavroche a moje nejoblíbenější postavy z muzikálu Bídníci jsou Javert, Jean Valjean a Thénardier.*
3. *Chtěl bych se hraní věnovat i v dospělosti.*

Viktoria Abrahám ze VII. C

1. *Od 4 let tancuji závodně, v 8 letech jsme s maminkou našly konkurz do muzikálu v MDB a takhle to začalo...*
 2. *Muzikál: Heidi - hlavní role Heidi
Matilda - v roli Alice
Winton - v roli děti*
- Moje nejoblíbenější role je ♥ HEIDI ♥*
3. *Miluju divadlo, zpěv a tanec a chtěla bych se divadlu věnovat i nadále...*

Michaela Novotná z VIII. C

1. K hraní v divadle jsem se dostala především díky své sbormistryni, manželce šéfdirigenta v divadle, která mi řekla o konkurzu na mou první roli. Do žádného dramataku jsem sice předtím nechodila, ale dva roky jsem v rámci divadla navštěvovala Muzikálovou školu, kde nás herci z MdB učili zpěv, tanec a herectví.

Kromě toho se i nyní věnuji tanci a zpěvu - chodím do tancování a do sboru mimo divadlo.

2. Aktuálně hraju v company v muzikálu *Winton*. Hrála jsem také roli francouzské holčičky Adele v muzikálu *Jane Eyrová* a školačku Hortensii v muzikálu *Matilda*. Oba tyto muzikály už ale měly derniéru. Moje nejoblíbenější a zároveň největší role byla Adele, protože jsem se v ní mohla opravdu vyřádit.

3. Hraní v divadle bych se moc ráda věnovala profesionálně i v dospělosti.

Anna Bergerová z IX. D

1. K hraní jsem se dostala přes moji rodinu, už od mala se pohybuji v této umělecké sféře. Ale nejvíc za to může asi maminka, čímž jí za to moc děkuju. Do dramatického ani pěveckého kroužku jsem nechodila, a myslím, že to nebylo ani potřeba.

2. V divadle jsem hrála ve spoustě představeních, a to jako company, nebo hlavní role. Např. *Matilda Wormwoodová*, *Mary P. Marlowová* nebo v nejnovější inscenaci *Viking - Heike*. A moje nejoblíbenější bude *Matilda* nebo ještě kompletně nenazkoušená *Heike*.

3. Prozatím to koníček je, ale chtěla bych v této "profesi" pokračovat, a také bych chtěla, aby se v budoucnu stala mou prací.

**VŠEM ZMIŇOVANÝM DĚKUJEME ZA PŘÍSPĚVEK, PŘEJEME RADOST
Z NACVIČOVÁNÍ, HRANÍ A MNOHO ÚSPĚCHŮ!**

Blížíme se k závěru lednové školní kroniky. Máme i jednu nepříjemnou zprávu. Jak jistě všichni víte, kdo do školy chodíte, ať už v roli žáků, rodičů a jiných zákonných zástupců, zaměstnanců nebo pouhých okolních chodců, v předzahrádkách se nacházejí nádherné exempláře různých hornin v obřích velikostech. Na zábradlíčku byly připevněny zalaminované cedulky s textem, ve kterých bylo možno se dočíst název kamene, jeho původ, odborné zařazení a jiné informace. Žel, žijí mezi námi lidé „kazisvěti“. Jsou to lidé, kteří nejsou asi ve skrytu duše šťastni a mají potřebu ubližovat či ničit. Mnohokrát byly jednotlivé cedulky nahrazovány novými poté, co je takový nešťastník serval silou. Nejvíce měl aktér spadeno na čedič, nevíme proč, ale zrovna čedič byl měněn nejčastěji.

Naposledy se chybějící cedulky nahradily v pátek 19. prosince 2025, abychom následně v pátek 2. ledna 2026 našli většinu cedulek ztržených a naházených do sněhu v předzahrádkách mezi jednotlivé kameny. Zbylé visící cedulky působí jako smutné torzo.

Rozhodli jsme se, že cedulky zatím nebudeme instalovat, protože nemáme rádi zbytečnou práci a vynaloženou energii. Musely by být vyrobeny ze železobetonu, aby obstály, a ještě být pevně přišroubované za vysokým plotem.

Máte-li, milí čtenáři a přátelé školy, nějaké nápady, jak danou situaci vyřešit, jsme vašim návrhům otevřeni. Zatím čekáme na jaro, kdy chceme jednotlivé kameny hezky nafotit a obrázky umístit včetně textů na školní web.

A těm, kdo nejsou šťastni a potřebují se „realizovat“ ničením dobrého, přejeme, aby našli svůj vnitřní klid a mír a dokázali tomuto světu přinést něco pozitivního i ze sebe.

To je vše z lednového povídání. Snad jsme vás tím potěšili, pobavili a třeba i přiměli k zamyšlení.

Nový rok už dávno běží, ale zkusme se v tom běhu každý den na chvíli zastavit. Nadechnout se zhluboka, zaostřit zrak a pohlédnout k oblakům anebo zaostřit sluch, zda neuslyšíme pípot ptáčků zachumlaných v keřích. Jistě se těší na jaro.

Krásný dobrý rok přeje váš Slovaňák!

